

Forkyndelse af dokumenter - Tyskland

Den originale sprogudgave af denne side [de](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?
- 2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?
- 3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?
- 4 Adresseforespørgsler
 - 4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?
 - 4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?
 - 4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?
- 5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?
- 6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?
- 7 »Subidiær« forkyndelse
 - 7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?
 - 7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?
 - 7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?
 - 7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?
- 8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)
 - 8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

- 8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?
- 8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?
- 9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?
- 10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f. eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?
- 11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Forkyndelse (af dokumenter) er et juridisk udtryk for en lovformeligt gennemført og dokumenteret meddelelse af skriftlige erklæringer og afgørelser. Forkyndelse kan defineres som det at give en adressat mulighed for at gøre sig bekendt med bestemte oplysninger.

Forkyndelsen har til formål at sikre retten til at blive hørt og til en retfærdig rettergang. Forkyndelsen skal sikre, at adressaten rent faktisk får kendskab til sagsanlæg eller i det mindste får mulighed for uhindret at få kendskab hertil. Formålet med forkyndelsen af dokumenter er således altid at gøre opmærksom på indholdet. Det er imidlertid adressatens ansvar at tage oplysningerne til efterretning.

Den part, der forkynder dokumenterne, skal af hensyn til retssikkerheden have mulighed for at kontrollere, hvornår og hvordan et dokument er blevet afleveret til adressaten.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Der foreligger ingen udtømmende regler om, hvilke særlige dokumenter der skal forkyndes formelt.

Dokumenter, som kræves forkyndt efter loven, eller hvis forkyndelse er blevet pålagt af retten, skal forkyndes ex officio, jf. § 166, stk. 2, i den civile retsplejelov (*Zivilprozessordnung – ZPO*).

Forkyndelse iværksat af parterne sker, når det kræves efter loven, f.eks. i forbindelse med arrest, udstedelse af et midlertidigt forbud eller en kendelse om udlæg med overdragelse af det udlagte, jf. § 191 i ZPO.

Formel forkyndelse skal finde sted, når det er hensigtsmæssigt og meningsfuldt, og når det kræves af hensyn til retssikkerheden – f.eks. når rettigheder først opstår eller frister først begynder at løbe ved forkyndelsen. Således skal f.eks. stævninger eller domme og andre retsafgørelser, som straks kan appelleres, forkyndes ifølge loven.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Der sondres mellem forkyndelse ex officio og forkyndelse på begæring af parterne.

Hvis dokumenterne forkyndes ex officio, forkyndes de altid gennem justitskontoret ved den ret, hvor sagen allerede verserer, jf. § 168, stk. 1, i den civile retsplejelov. Kontoret vælger efter eget skøn, hvordan forkyndelsen skal finde sted.

Der er følgende muligheder:

- Kontoret kan f.eks. forkynde dokumenter for en advokat mod kvittering for modtagelsen (§ 174 i den civile retsplejelov).
- Kontoret kan forkynde et dokument for adressaten eller dennes retlige repræsentant direkte ved fysisk levering af dokumentet i rettens officielle lokaler (§ 173 i den civile retsplejelov).
- Kontoret kan foretage forkyndelsen af dokumenterne via postvæsenet. I Tyskland er "postvæsenet" de virksomheder, der har fået licens til at levere posttjenester af det tyske forbundsnetagentur (*Bundesnetzagentur*). I så fald kan kontoret som en

særlig underform vælge forkyndelse ved anbefalet brev med anmodning om modtagelsesbevis (§ 175 i den civile retsplejelov).

- Kontoret kan lade en retsmedarbejder forkynde dokumenterne.

I nogle tilfælde, der er fastsat i loven, er det dommeren, der skal iværksætte forkyndelse, f.eks. i forbindelse med forkyndelse i udlandet, jf. § 183 og 184 i den civile retsplejelov eller forkyndelse ved offentliggørelse, jf. § 186 og 187 i den civile retsplejelov.

Forkyndelse på begæring af parterne skal altid ske gennem den retshåndhævende embedsmand (*Gerichtsvollzieher*), og han får enten overdraget denne opgave direkte af den pågældende part eller via justitskontoret, jf. § 192 i den civile retsplejelov.

Den retshåndhævende embedsmand kan herefter lade forkyndelsen af dokumenterne ske gennem postvæsenet, jf. § 194 i den civile retsplejelov.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Hvis en adressat ikke bor på den adresse, der er angivet i forkyndelsesanmodningen, vil den tyske modtagende instans, der gøres brug af, normalt forsøge at finde frem til den pågældendes nuværende adresse. Dette gælder ikke blot, hvis adressaten er flyttet, men også hvis den pågældendes adresse i forkyndelsesanmodningen er forkert eller ufuldstændig. Den modtagende instans yder denne service frivilligt og er ikke forpligtet hertil.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

I henhold til § 44 i den tyske forbundslov om folkeregistrering (*Bundesmeldegesetz – BMG*) kan offentlige myndigheder og privatpersoner i andre lande anmode de tyske registreringsmyndigheder om visse oplysninger om en bestemt person uden at angive baggrunden for anmodningen. Dette dokument kaldes en simpel registerudskrift (*einfache Melderegisterauskunft*).

I den simple registerudskrift anføres:

- efternavn
- fornavne
- doktorgrad
- nuværende adresser
- hvis personen er død, en erklæring herom.

Anmodningen skal sendes til den kompetente registreringsmyndighed. Det vil normalt være borgerkontoret (*Bürgeramt*) i den kommune eller by, hvor den pågældende formodes at bo.

Registerudskriften pålægges et gebyr, der varierer fra forbundsstat til forbundsstat.

Registerudskriften må kun udleveres, hvis den person, der er søgt efter, kan identificeres præcist ud fra de nærmere oplysninger, som den anmodende myndighed har fremlagt, og det er således ikke muligt at fremsende en "hitliste" med mulige match.

Der må desuden ikke udleveres en registerudskrift, hvis oplysningerne om den pågældende person er blevet blokeret i henhold til § 41 i forbundsloven om folkeregistrering, eller hvis videregivelse af oplysninger på anden vis ville være i strid med den pågældendes beskyttede rettigheder, jf. § 8 i forbundsloven om folkeregistrering.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

I Tyskland betragtes søgning efter en adresse ikke normalt som en retslig opgave.

Da offentlige myndigheder og privatpersoner i andre lande selv kan anmode om en simpel registerudskrift, er der ingen grund til at indgive en anmodning efter forordning (EF) nr. 1206/2001.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Den hyppigst forekommende type forkyndelse i praksis er forkyndelse ex officio. Den foretages normalt af postvæsenet. Justitssekretæren udsteder en forkyndelsesansøgning og indleverer det dokument, der skal forkyndes, fysisk i en lukket kuvert og med en fortrykt forkyndelsesattest, jf. § 176 i den civile retsplejelov. Postmedarbejderen foretager herefter forkyndelsen af dokumentet. Dokumentet skal helst forkyndes direkte for adressaten, og dokumentet bør således afleveres personligt til adressaten. Denne fysiske levering kan ske overalt og er altså ikke bundet til et bestemt sted, jf. § 177 i den civile retsplejelov.

Ved ovennævnte adressat forstås den person, som dokumentet er stilet til, eller dennes retlige repræsentant, jf. § 170 i den civile retsplejelov eller bemyndigede modtager, jf. § 171 i den civile retsplejelov.

Når dokumentet er blevet forkyndt, udfylder postmedarbejderen den fortrykte forkyndelsesattest og returnerer den straks til justitskontoret som dokumentation for, at forkyndelsen har fundet sted.

Hvis parten er repræsenteret ved advokat, forkyndes dokumentet normalt direkte for advokaten mod kvittering for modtagelse, jf. § 171 og 174 i den civile retsplejelov. Efter modtagelse af dokumentet underskriver advokaten kvitteringen for modtagelse og returnerer den til retten.

Hvis begge parter er repræsenteret ved en advokat, kan forkyndelsen ske fra advokat til advokat, jf. § 195 i den civile retsplejelov. Det gælder også for dokumenter, som skal forkyndes ex officio, hvis modparten ikke samtidig skal have forkyndt en kendelse. I dokumentet skal det være anført, at dokumentet forkyndes fra advokat til advokat. Den underskrevne og daterede kvittering for modtagelse er også her bevis for forkyndelsen.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Juridiske dokumenter i alle civile sager kan forkyndes elektronisk. Ved overførslen skal dokumentet være forsynet med en gyldig elektronisk signatur og være beskyttet mod tredjemands uautoriserede adgang. Enhver advokat, notar, retshåndhævende embedsmand (*Gerichtsvollzieher*) og skattekonsulent samt enhver offentlig myndighed, instans (*Körperschaft*) eller institution (*Anstalt*) skal acceptere elektronisk forkyndelse af dokumenter. Dokumenter kan kun forkyndes elektronisk for andre parter i sagen, hvis de udtrykkeligt har accepteret overførslen af elektroniske dokumenter. Forkyndelse kan også ske via De-Mail-tjenester som omhandlet i § 1 i lov om De-Mail.

Dokumenter kan ligeledes forkyndes for advokater, notarer, retshåndhævende embedsmænd, skattekonsulenter og offentlige myndigheder, instanser eller institutioner pr. fax.

Kvitteringen for modtagelse underskrevet og dateret af adressaten er tilstrækkeligt bevis for forkyndelsen. Kvitteringen for modtagelse kan returneres til retten på en fortrykt blanket pr. fax eller som et elektronisk dokument.

SMS-forkyndelse er ikke tilladt.

7 »Subidiær« forkyndelse

Hvis det ikke er muligt at forkynde dokumenterne direkte for adressaten, kan der foretages en såkaldt subsidiær forkyndelse (*Ersatzzustellung*).

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Subsidiær forkyndelse for en "subsidiær modtager"

Den første mulighed er subsidiær forkyndelse på bopælen, i forretningslokaler eller på en institution, jf. § 178 i den civile retsplejelov. Efter denne procedure kan der ske subsidiær forkyndelse, hvis den person, som dokumenterne skal forkyndes for, ikke er at træffe på sin bopæl, i sine forretningslokaler eller på den institution, hvor vedkommende bor.

Subsidiær forkyndelse sker ved, at dokumentet afleveres fysisk til en af følgende personer:

- På adressatens bopæl: et voksent familiemedlem, en person, der er ansat af familien, eller en voksen fast beboer i husstanden
- I adressatens forretningslokaler: en person, der er ansat der
- På en institution: enten lederen af institutionen eller en behørigt bemyndiget repræsentant.

Der må ikke dog ikke ske subsidiær forkyndelse for ovennævnte personer, hvis den pågældende er involveret i retssagen som modpart til den person, for hvem dokumenterne skal forkyndes.

Subsidiær forkyndelse ved anbringelse af dokumentet i postkassen

Hvis subsidiær forkyndelse på bopælen eller i forretningslokaler ikke er mulig, kan den subsidiære forkyndelse ske ved, at dokumentet lægges i postkassen, jf. § 180 i den civile retsplejelov. Dokumentet skal i så fald lægges i den postkasse, som hører til bopælen eller forretningslokalerne.

Subsidiær forkyndelse ved deponering af dokumenterne

Hvis det ikke er muligt at foretage subsidiær forkyndelse på adressatens bopæl eller ved at lægge dokumentet i postkassen, kan den subsidiære forkyndelse ske ved, at det pågældende dokument deponeres ved retten, jf. § 181 i den civile retsplejelov.

Deponeringen kan enten ske på den lokale domstols (*Amtsgericht*) justitskontor i den retskreds, hvor forkyndelsesstedet er, eller, hvis postvæsenet står for forkyndelsen af dokumentet, på et af postvæsenet angivet sted på forkyndelsesstedet eller ved den lokale domstol.

Adressaten skal have skriftlig meddelelse om deponeringen på samme måde som ved almindelige breve. Hvis dette ikke er muligt, skal den skriftlige meddelelse slås op på døren til bopælen, forretningslokalerne eller institutionen.

Det deponerede dokument skal ligge til afhentning i tre måneder og returneres til afsenderen, hvis det ikke er blevet afhentet inden da.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Ved subsidiær forkyndelse på bopælen, i forretningslokaler eller på en institution, jf. § 178 i den civile retsplejelov, sker forkyndelsen ved, at dokumentet afleveres fysisk til en subsidiær modtager.

Ved subsidiær forkyndelse ved anbringelse af dokumentet i postkassen, jf. § 180 i den civile retsplejelov, anses dokumentet for at være forkyndt, når det er lagt i postkassen.

Ved subsidiær forkyndelse ved deponering af dokumenterne, jf. § 181 i den civile retsplejelov, anses dokumentet for at være forkyndt, når den skriftlige meddelelse er afleveret.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Dokumenterne skal deponeres, og derudover skal der afleveres en skriftlig meddelelse på adressen for den person, for hvem dokumenterne skal forkyndes, ved brug af en særlig blanket og på samme måde som ved levering af almindelige breve. Hvis dette ikke er muligt, skal meddelelsen slås op på døren til bopælen, forretningslokalerne eller institutionen.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Ansers dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Hvis adressaten er hjemme, men nægter at tage imod dokumentet, sondres der mellem følgende scenarier:

- Hvis det er berettiget at nægte modtagelsen, skal der foretages en ny gyldig forkyndelse. F.eks. er det berettiget at nægte modtagelse, hvis adressen er forkert, eller hvis adressaten ikke er angivet nøjagtigt.

Hvis det ikke er berettiget at nægte modtagelse, skal dokumentet efterlades på bopælen eller i forretningslokalerne. Hvis adressaten ikke har nogen bopæl eller forretningslokaler, skal dokumentet returneres til afsenderen. Hvis modtagelsen af det dokument, der skal forkyndes, er blevet uberettiget nægtet, anses dokumentet stadig for at være blevet forkyndt, jf. § 179 i den civile retsplejelov.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

I henhold til artikel RL141.3 i de supplerende bestemmelser om brevpost til verdenspostkonventionen kan en anden person, der er bemyndiget til at modtage posten efter de nationale bestemmelser, ligeledes underskrive modtagelsesbeviset. (Deutsche Post AG, der er udpeget som operatør for international posttrafik, betegner denne person som "subsidiær modtager" ("*Ersatzempfänger*") som defineret i de generelle vilkår og betingelser for brevpost (*Allgemeine Geschäftsbedingungen Brief.*)) Subsidiære modtagere kan være de personer, der er anført i § 178 i den civile retsplejelov, jf. punkt 7.1 ovenfor.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

I henhold til artikel RL 151 i de supplerende bestemmelser om brevpost til verdenspostkonventionen skal postvæsenet have posten klar til afhentning, hvis det ikke lykkes at forkynde dokumenterne. Deutsche Post AG leverer kun anbefalet post til adressaten personligt eller til en person, som er blevet skriftligt bemyndiget af adressaten til at modtage posten.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Det fremgår af artikel 151.5.3 i verdenspostkonventionen, at opbevaringsperioden fastsættes i de respektive nationale bestemmelser. Den må imidlertid ikke overstige en måned. Når adressaten har fået meddelelse om posten, opbevarer Deutsche Post AG den i en uge. Den person, der forestår forkyndelsen, lægger en meddelelse i adressatens postkasse med nærmere oplysninger om det postkontor, hvor posten kan afhentes, og om afhentningsfristen.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Ja. Som dokumentation for, at dokumenterne er blevet forkyndt, skal der udfærdiges en forkyndelsesattest på den særlige fortrykte blanket, og denne skal straks returneres til justitskontoret, jf. § 182 i den civile retsplejelov. Attesten indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at dokumentere forkyndelsen, særlig:

- Navnet på den person, for hvem dokumentet skal forkyndes
- Navnet på den person, som dokumentet er blevet fysisk leveret til
- Sted, dato og – hvis krævet af retten – tidspunkt for forkyndelsen
- Efternavn og fornavne på den person, der forestod forkyndelsen, og vedkommendes underskrift samt eventuelt angivelse af den virksomhed eller myndighed, der er blevet anmodet om at foretage forkyndelse.

Hvis forkyndelsen sker på begæring af parterne, skal forkyndelsesattesten sendes til den part, på hvis vegne dokumenterne er blevet forkyndt, jf. § 193, stk. 3, i den civile retsplejelov.

I forbindelse med subsidiær forkyndelse er der særlige krav. Her skal grunden til den subsidiære forkyndelse også altid anføres på attesten. Hvis den subsidiære forkyndelse sker ved deponering af dokumenterne, skal det på attesten angives, hvordan der skriftligt er givet meddelelse om deponeringen. Hvis modtagelsen af dokumentet er blevet uberettiget nægtet, skal det i attesten angives, hvem der har nægtet modtagelse, og om brevet blev efterladt på forkyndelsesstedet eller returneret til afsenderen.

I særlige retlige scenarier er det ikke nødvendigt med en forkyndelsesattest som dokumentation:

- Hvis forkyndelse sker ved fysisk levering i rettens officielle lokaler, anses det som bevis for forkyndelsen, at det i sagsakterne og på dokumentet angives, at forkyndelse har fundet sted, jf. § 173, andet punktum, i den civile retsplejelov.
- Hvis et dokument forkyndes for en advokat, er advokatens kvittering for modtagelsen tilstrækkelig dokumentation, jf. § 174, stk. 1 og 4, i den civile retsplejelov.
- Sker forkyndelsen ved anbefalet brev med anmodning om modtagelsesbevis, er modtagelsesbeviset tilstrækkelig dokumentation, jf. § 175, andet punktum, i den civile retsplejelov.
- Det samme gælder, hvis dokumenterne forkyndes i udlandet ved "anbefalet brev med anmodning om modtagelsesbevis", jf. § 183, stk. 1, nr. 1, og § 183, stk. 2, første punktum, i den civile retsplejelov.
- Hvis dokumenterne forkyndes i udlandet med bistand fra myndighederne i den fremmede stat eller Forbundsrepublikken Tysklands konsulære repræsentation (*konsularische Vertretung des Bundes*) eller udenrigsministeriet (*Auswärtiges Amt*), dokumenteres forkyndelsen ved, at den pågældende myndighed attesterer den, jf. § 183, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 183, stk. 2, andet punktum, i den civile retsplejelov.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Hvis forkyndelsen finder sted på anden måde end den i lovgivningen foreskrevne, er den som et grundlæggende princip ikke gyldig, idet væsentlige formforskrifter ikke har været iagttaget.

Der findes undtagelser fra dette princip i lovgivningen, hvor der tages hensyn til, at forkyndelsen har til formål at dokumentere, om adressaten har modtaget dokumentet, og i så fald hvornår.

Hvis det ikke er muligt at dokumentere, at et dokument er blevet behørigt forkyndt, eller hvis dokumentet blev modtaget i strid med bindende bestemmelser om forkyndelse af dokumenter, anses dokumentet for at være blevet forkyndt på det tidspunkt, hvor dokumentet rent faktisk blev modtaget af den person, for hvem dokumentet blev eller kunne blive lovligt forkyndt, jf. § 189 i den civile retsplejelov. I dette tilfælde afhjælpes den mangelfulde forkyndelse. Afhjælpningen af tilsidesættelsen af bestemmelser om forkyndelse henhører ikke under rettens skønsbeføjelser. Selv hvis forkyndelsen indebærer, at en ufravigelig frist begynder at løbe, kan afhjælpningen stadig anses for at have fundet sted, hvis ovennævnte betingelser er opfyldt.

Hvis adressaten ikke modtager det dokument, der skal forkyndes, er der to forskellige scenarier:

- Hvis forkyndelsen sker i strid med grundlæggende bestemmelser, er der ingen afhjælpning. Dette betyder, at forkyndelsesproceduren er ugyldig, og at den indledes på ny.
- Hvis forkyndelsen er sket efter de gældende forskrifter, anses meddelelsen for at være givet i medfør af bestemmelserne om subsidær forkyndelse. Hvis adressaten uden skyld ikke er blevet bekendt med, at dokumenterne er blevet forkyndt, er der dog mulighed for at genoprette den oprindelige situation, jf. § 230 ff. i den civile retsplejelov).

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Der sondres mellem forkyndelse ex officio og forkyndelse på begæring af parterne.

I visse sager, hvor gebyrerne er baseret på søgsmålsværdien, dækker retsgebyret de første ti gange, der forkyndes dokumenter. Ved efterfølgende forkyndelse af dokumenter og ved forkyndelse af dokumenter i andre retssager opkræves et fast gebyr på 3,50 EUR ved hver forkyndelse af dokumenter med en forkyndelsesattest ved anbefalet brev med anmodning om modtagelsesbevis eller af en retsmedarbejder. Forkyndelse på begæring af parterne sker ved den retshåndhævende embedsmand (*Gerichtsvollzieher*). For iværksættelse af forkyndelse ved indlevering af dokumenterne til postvæsenet opkræver ovennævnte embedsmand et gebyr på 3 EUR. Hertil kommer udgifter til nødvendige kopier og porto. Hvis det er nødvendigt at foretage bekræftelse af et dokument, der er indleveret til den retshåndhævende embedsmand med henblik på forkyndelse, opkræves der et særligt fast dokumentgebyr. Dette er 0,50 EUR pr. side for de første 50 sider og 0,15 EUR for hver af de følgende sider.

Foretages forkyndelsen af den retshåndhævende embedsmand personligt, udgør gebyret 10 EUR. I så fald skal den retshåndhævende embedsmand desuden have sine transportomkostninger dækket, og dette beløb udgør, alt efter hvor langt væk adressaten bor, mellem 3,25 EUR og 16,25 EUR.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 14/11/2016